

Dret a l'habitatge accessible i assequible

EXPOSICIÓ

L'habitatge és un bé de primera necessitat per a tota la població, és un dret jurídicament reconegut a nivell Internacional, Europeu i Estatal, encara que fins ara no ha tingut un recorregut normatiu adequat per a la seva defensa.

En aquest sentit, la **Convenció Internacional dels Drets de les Persones amb Discapacitat**, ratificada per l'estat espanyol en el 2008, entre altres drets, també regula el **Dret a viure de manera independent i a ser inclòs en la comunitat (article 19)**. On es reconeix el dret en igualtat de condicions de totes les persones amb discapacitat a viure en la comunitat, amb opcions iguals a les de les altres persones, i que els estats membres han d'adoptar mesures efectives i pertinents per a facilitar el ple gaudi d'aquest dret i la seva plena inclusió i participació en la comunitat. Això vol dir que les persones amb discapacitat:

- Tinguin l'**oportunitat de triar el seu lloc de residència i on i amb qui viure** i no es vegin obligades a viure a un sistema de vida específic;
- Tinguin **accés a una varietat de serveis d'assistència domiciliària, residencial i altres serveis de suport de la comunitat, inclosa l'assistència personal** que sigui necessària per a facilitar la seva existència i la seva inclusió en la comunitat, i per a evitar l'aïllament o la separació;
- **Les instal·lacions i els serveis comunitaris estiguin a disposició, en igualtat de condicions**, i tinguin en compte les necessitats de les persones amb discapacitat.

Però en les observacions posteriors del Comitè sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, **s'observa que aquest dret sovint no és efectiu per falta d'alternatives; ja sigui per la manca de suports fora de les institucions o perquè l'habitatge no és accessible.**

HABITATGE ACCESSIBLE, ASSEQUIBLE I AMB SUPORTS

Un habitatge digne és el dret bàsic per a desenvolupar altres necessitats humanes, com la salut, l'educació, el treball, etc., i la manca d'aquest dret bàsic provoca dèficit en el desenvolupament de la resta de necessitats i drets reconeguts.

Aquest fet és especialment rellevant per als projectes vitals de les persones amb discapacitat i/o situació de dependència i les seves famílies, i sense aquest dret, no és possible desenvolupar la resta de drets i el projecte de vida independent i autonomia personal. Però a més un habitatge adequat a les diferents condicions i necessitats de les persones amb discapacitat és en si diversa, com les pròpies persones i les seves necessitats (visual, cognitiva, física, intel·lectual o del desenvolupament, etc.).

Però actualment ens trobem davant una emergència sobre l'accés a l'habitatge. La consideració d'aquest bé de primera necessitat com a producte de mercat, un producte d'intercanvi o d'especulació, ha provocat la pèrdua de la seva funció social.

Compartim la diagnosi al voltant de aquesta problemàtica dels moviments socials i entitats que defensen el dret a l'habitatge i fins i tot de les mateixes administracions públiques.

Però davant aquesta problemàtica generalitzada d'accés a l'habitatge, a les persones amb discapacitat se li afegeixen més obstacles que impedeixen exercir els seus drets, situant-los en una posició de risc d'exclusió social i residencial.

Des d'ECOM entenem que un habitatge digne per a les persones amb discapacitat física i/o orgànica ha d'incloure aquests criteris que són un reflex de les problemàtiques i necessitats actuals del col·lectiu:

ACCESSIBLE. La manca d'accessibilitat en l'edificació / l'habitatge, l'espai públic urbanitzat i el transport, encara és un obstacle que perdura en els nostres entorns urbans existents i fins i tot en la nova construcció, per manca de seguiment i control.

ASSEQUIBLE. El greuge comparatiu de cost de vida de les persones amb discapacitat, es tradueix en què ingressen menys i tenen més despeses per raó de la seva discapacitat (en tractaments per malalties, adaptacions a l'interior de l'habitatge i/o espais comunitaris de la finca, comptar amb tecnologies / productes de suport específiques, suports per a la vida independent, etc.). Aquest fet es veu reflectit amb dades d'ocupació i ingressos inferiors a la mitjana de les persones sense discapacitat.

AMB SUPORTS. La manca de desenvolupament dels suports domiciliaris i en la comunitat, inclosa l'assistència personal per a promoure un projecte de vida independent i autonomia personal, suposen un obstacle per a garantir aquesta autonomia i ser inclosos en la comunitat.